

Въ Пловдивъ се поднови и „Съединение,“ отъ което излѣзохъ нѣколко броя; появи се едно малко вѣстниче (на 4-и съ 4 стр.) *Врѣме* въ което вземахъ участие: Бобчевъ, Маджаровъ и др., които по-сѣтнѣ основахъ: *Новини* — книжно-общественъ вѣстникъ, който излазише два пѣти седмично и който спрѣ, както всички опозиционни вѣстници слѣдъ 9-й августъ.

На реда на вѣстницитѣ, които излязяхъ въ врѣмето отъ съединението до 9-й авг. 1886 г. нека поменемъ: Славейковитѣ: *Смѣсна Китка* (само 4 бр.) и *Софийска Денница* (тоже 4 броя), Богоровата: *Софийска самоуправа и Голяма България*, — в. „*Съединена България*“ на Т. Мариновъ, която съдържа дневницитѣ на V О. Н. Събрание, засѣдавалъ прѣзъ мѣс. юний въ София; — *Стрѣла* — хумористически листъ съ картинки, ред. П. Стояновъ (3 броя) *Стършелъ* — юм. л. (3 — 4 бр.), ред. В. Пекарски; — *Чеплю*, седмиченъ ю. л. ред. Г. Л. Голчевъ (6 бр.); — *Янтра*, иллюст. листъ за забава, ред. Д. Панайотовъ (излѣзли 15 броеве).

Трѣбва да забѣлжимъ, че въ туй врѣме се основаватъ в. *Независима България* — редактиранъ отъ Д. Петковъ (121 брой) и в. *Независимостъ*, основанъ отъ З. Стояновъ, Д. Петковъ и Д. Ризовъ.

Слѣдъ 9-ий авг. 1881 год. в. *Търновска Конституция*, органъ на Каравелова, става опозиционенъ органъ. Вѣстникъ на правителството се появява новъ — *Свобода*, който се основа въ 1886 г. прѣзъ мѣсець октомврий и който продължава да се издава и до сега пакъ като органъ на същото правителство, начело на което застанъ Ст. Стамболовъ. Първи редактори на в. „Свобода“ сж били З. Стояновъ, Петковъ и Ризовъ. Въ него сж вземали участие като съредактори и сътрудници и други лица, отъ които намъ сж познати: П. Пешевъ, В. Пекарски, М. Марковъ (прѣзъ 1887). Дългогодишното съществувание на в. *Свобода* се е означавало сж постъпното угодѣмяване на тозъ вѣстникъ и най-послѣ съ едно начинанье първо у насъ: захващаньето да се издава тозъ вѣстникъ ежедневно на толѣмъ форматъ. Ако на Харитонъ Геннадиевъ ние длѣжимъ смѣлата инициатива да се захване издаваньето у насъ на единъ ежедневенъ вѣстникъ, то на редакцията на *Свобода* — до колкото ни е познато на Д. Петковъ, който е билъ винхги слѣдъ смъртъта на Захария Стояновъ, душата на в. *Свобода*, — ний сми обязани за едно ежедневно издание, което напомнюва по форма единъ богатъ европейски вѣстникъ, въ който се печататъ